

ข้อบังคับองค์การสวนพฤกษศาสตร์
ว่าด้วย ลูกจ้างขององค์การสวนพฤกษศาสตร์ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๕

.....

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงข้อบังคับองค์การสวนพฤกษศาสตร์ ว่าด้วยลูกจ้างขององค์การสวนพฤกษศาสตร์ พ.ศ. ๒๕๔๕ ให้สอดคล้องกับประกาศคณะกรรมการแรงงานรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์ เรื่อง มาตรฐานขั้นต่ำของสภาพการจ้างในรัฐวิสาหกิจ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๒ อาศัยอำนาจตามความใน มาตรา ๑๘ (๑๒) แห่งพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งองค์การสวนพฤกษศาสตร์ พ.ศ. ๒๕๓๕ คณะกรรมการองค์การสวนพฤกษศาสตร์ในการประชุมครั้งที่ ๒/๒๕๖๕ เมื่อวันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๖๕ ออกข้อบังคับว่าด้วยลูกจ้างขององค์การสวนพฤกษศาสตร์ ไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑. ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับองค์การสวนพฤกษศาสตร์ ว่าด้วยลูกจ้างขององค์การสวนพฤกษศาสตร์ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๕

ข้อ ๒. ข้อบังคับนี้ ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓. ให้ยกเลิกความในข้อ ๖๙. ของข้อบังคับองค์การสวนพฤกษศาสตร์ ว่าด้วยลูกจ้างขององค์การสวนพฤกษศาสตร์ พ.ศ. ๒๕๔๕ และให้ใช้ความดังต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๖๙ ให้องค์การจ่ายค่าชดเชยให้แก่ลูกจ้างซึ่งเลิกจ้าง ดังนี้

(๑) ลูกจ้างซึ่งทำงานติดต่อกันครบหนึ่งร้อยยี่สิบวัน แต่ไม่ครบหนึ่งปี โดยรวมวันหยุด วันลา และวันที่องค์การสั่งให้หยุดงานเพื่อประโยชน์ขององค์การ ให้จ่ายไม่น้อยกว่าค่าจ้างอัตราสุดท้ายสามสิบวัน หรือไม่น้อยกว่าค่าจ้างของการทำงานสามสิบวันสุดท้าย สำหรับลูกจ้างซึ่งได้รับค่าจ้างตามผลงานโดยคำนวณเป็นหน่วย

(๒) ลูกจ้างซึ่งทำงานติดต่อกันครบหนึ่งปี แต่ไม่ครบสามปี โดยรวมวันหยุด วันลา และวันที่องค์การสั่งให้หยุดงานเพื่อประโยชน์ขององค์การ ให้จ่ายไม่น้อยกว่าค่าจ้างอัตราสุดท้ายเก้าสิบวัน หรือไม่น้อยกว่าค่าจ้างของการทำงานเก้าสิบวันสุดท้าย สำหรับลูกจ้างซึ่งได้รับค่าจ้างตามผลงานโดยคำนวณเป็นหน่วย

(๓) ลูกจ้างซึ่งทำงานติดต่อกันครบสามปี แต่ไม่ครบหกปี โดยรวมวันหยุด วันลา และวันที่องค์การสั่งให้หยุดงานเพื่อประโยชน์ขององค์การ ให้จ่ายไม่น้อยกว่าค่าจ้างอัตราสุดท้ายหนึ่งร้อยแปดสิบวัน หรือไม่น้อยกว่าค่าจ้างของการทำงานหนึ่งร้อยแปดสิบวันสุดท้าย สำหรับลูกจ้างซึ่งได้รับค่าจ้างตามผลงานโดยคำนวณเป็นหน่วย

(๔) ลูกจ้างซึ่งทำงานติดต่อกันครบหกปี แต่ไม่ครบสิบปี โดยรวมวันหยุด วันลา และวันที่องค์การสั่งให้หยุดงานเพื่อประโยชน์ขององค์การ ให้จ่ายไม่น้อยกว่าค่าจ้างอัตราสุดท้าย สองร้อยสี่สิบวัน หรือน้อยกว่าค่าจ้างของการทำงานสองร้อยสี่สิบวันสุดท้าย สำหรับลูกจ้างซึ่งได้รับค่าจ้างตามผลงานโดยคำนวณเป็นหน่วย

(๕) ลูกจ้างซึ่งทำงานติดต่อกันครบสิบปี แต่ไม่ครบยี่สิบปี โดยรวมวันหยุด วันลา และวันที่องค์การสั่งให้หยุดงานเพื่อประโยชน์ขององค์การ ให้จ่ายไม่น้อยกว่าค่าจ้างอัตราสุดท้าย สามร้อยวัน หรือน้อยกว่าค่าจ้างของการทำงานสามร้อยวันสุดท้าย สำหรับลูกจ้างซึ่งได้รับค่าจ้างตามผลงานโดยคำนวณ เป็นหน่วย

(๖) ลูกจ้างซึ่งทำงานติดต่อกันครบยี่สิบปีขึ้นไป โดยรวมวันหยุด วันลา และวันที่องค์การสั่งให้หยุดงานเพื่อประโยชน์ขององค์การ ให้จ่ายไม่น้อยกว่าค่าจ้างอัตราสุดท้ายสี่ร้อยวัน หรือน้อยกว่าค่าจ้างของการทำงานสี่ร้อยวันสุดท้าย สำหรับลูกจ้างซึ่งได้รับค่าจ้างตามผลงานโดยคำนวณเป็นหน่วย

การเลิกจ้างตามข้อนี้ หมายความว่า การที่องค์การให้ออกจากงาน ปลดออกจากงาน หรือไล่ออกจากงาน โดยที่ลูกจ้างไม่ได้กระทำความผิดตามข้อ ๗๐ หรือในกรณีที่องค์การไม่ยอมให้ลูกจ้างทำงานเกินเจ็ดวันทำงานติดต่อกัน ไม่ว่าจะมียุทธคัมหรือไม่ก็ตาม โดยไม่จ่ายค่าจ้างให้ ถ้าปรากฏว่า องค์การมีเจตนาจะไม่จ้างลูกจ้างนั้นทำงานต่อไป ให้ถือเป็นการเลิกจ้างด้วย

ความในวรรคหนึ่งมิให้ใช้บังคับแก่การจ้างลูกจ้าง เพื่อทำงานอันมีลักษณะเป็นครั้งคราว เป็นการจร เป็นไปตามฤดูกาล หรือเป็นงานตามโครงการ ซึ่งองค์การ และลูกจ้างตกลงทำสัญญาจ้างเป็นหนังสือ โดยมีกำหนดวันเริ่มต้น และวันสิ้นสุดของการจ้างไว้ และให้หมายความรวมถึงกรณีที่สัญญาจ้างดังกล่าวสิ้นสุดลงแล้ว แต่งานยังไม่แล้วเสร็จ หากองค์การ และลูกจ้างจะตกลงต่อสัญญาจ้างกันอีก ระยะเวลาการจ้างทั้งสิ้นรวมแล้ว จะต้องไม่เกินระยะเวลาการจ้างตามที่ระบุไว้ในสัญญาจ้างฉบับแรกด้วย”

ข้อ ๔. ให้ยกเลิกความในข้อ ๗๑. ของข้อบังคับองค์การสวนพฤกษศาสตร์ ว่าด้วยลูกจ้างของ องค์การสวนพฤกษศาสตร์ พ.ศ. ๒๕๔๕ และให้ใช้ความดังต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๗๑ ลูกจ้างที่ต้องพ้นจากตำแหน่ง เพราะเหตุเกษียณอายุตามระเบียบ ข้อบังคับ หรือข้อกำหนดขององค์การ ไม่มีสิทธิได้รับค่าชดเชยตามข้อ ๖๙ แต่ถ้า

(๑) ลูกจ้างผู้นั้น ได้ปฏิบัติงานในช่วงก่อนเกษียณอายุติดต่อกันครบห้าปีขึ้นไป ให้ได้รับเงินเพื่อตอบแทนความชอบในการทำงานเป็นจำนวนเท่ากับค่าจ้างอัตราสุดท้ายหนึ่งร้อยแปดสิบวัน

(๒) ลูกจ้างผู้นั้น ได้ปฏิบัติงานในช่วงก่อนเกษียณอายุติดต่อกันครบสิบห้าปีขึ้นไป ให้ ได้รับเงินเพื่อตอบแทนความชอบในการทำงานเป็นจำนวนเท่ากับค่าจ้างอัตราสุดท้ายสามร้อยวัน

(๓) ลูกจ้างผู้นั้น ได้ปฏิบัติงานในช่วงก่อนเกษียณอายุติดต่อกันครบยี่สิบปีขึ้นไป ให้ ได้รับเงินเพื่อตอบแทนความชอบในการทำงานเป็นจำนวนเท่ากับค่าจ้างอัตราสุดท้ายสี่ร้อยวัน

ถ้าองค์การมีระเบียบ ข้อบังคับ หรือข้อกำหนดในการจ่ายเงินค่าชดเชย กรณี
พ้นจากตำแหน่งเพราะเหตุเกษียณอายุ ให้ถือว่าเงินดังกล่าวเป็นส่วนหนึ่งหรือทั้งหมดที่จ่ายให้เพื่อตอบแทน
ความชอบตามวรรคหนึ่งที่แล้ว”

ประกาศ ณ วันที่ ๒๖ มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๕

(นายพงศ์บุญย์ ปองทอง)
ประธานกรรมการองค์การสวนพฤกษศาสตร์